

Ünnepi gondolatok

A tél beköszöntével megkezdődik a karácsony előtti várakozás boldog időszaka. Ez az év legjobban várt ünnepe, amikor nem csak Jézus születése napját ünnepeljük, hanem alkalmat teremtünk a családukkal való boldog együttlétre. Ilyenkor titkon mindenki arra vágyik, hogy az ünnepek alatt fehér ruhába öltözzön a táj, és melegség járja át a szívét.

Az izgalommal teli várakozás már négy héttel szenteste előtt megkezdődik. Édesanyámmal készítünk egy adventi koszorút, amin négy gyertyát helyezünk el, három lilát és egy rózsaszínt. Ezek az adventi várakozás szimbólumai. Gyönyörűen feldíszítjuk. Minden hétvégén meggyújtunk egyet bronz-, ezüst- és aranyvasárnap.



Az utolsót pedig szenteste. Karácsonyi zenét hallgatunk és mézeskalácsot sütünk. Esténként sétálni megyünk az ünneplőbe öltözött városba, és forró kakaót kortyolgatunk a karácsonyi vásáran.

Anyukám palacsintát vesz nekem, és adományt dob a Gyerekmentők gyűjtőládájába. Ez egy olyan szokás, amit születésem óta minden évben együtt csinálunk.

Lassan átjárja a lelkünket a karácsony szelleme. Ilyenkor könnyebben megbocsátunk azoknak, akik gonoszkodnak velünk, vagy megbántanak bennünket. Az évnek ebben az időszakában mindenki egy kicsit jobb lesz az év többi részéhez képest. Az iskolában kedvesebbek vagyunk, és igyekszünk szépen beszélni egymással. A felnőttek is segítőkészebbek lesznek az arra rászorulókkal szemben, adományoznak, segítenek, ahol tudnak, ruhával, étellel, játékkal és pénzzel.

Szenteste napján délelőtt apukámmal beállítjuk a karácsonyfát a szobába, és délután feldíszítjuk. Közben anyukám már serényen készíti a finom vacsorát. Ez minden családnál más. Náluk halászlé, töltött káposzta és bejgli kerül az asztalra. Ez a hagyomány generációról generációra öröklődött. Ezt a nagymamám minden karácsonykor elmondja. Ilyenkor a felnőttek sokat mesélnek az ő gyerekkorukról és az elmúlt idők karácsonyairól, amikor még nem volt ennyi minden a boltokban, a szomszédok még ismerték egymást, és az emberek köszöntek egymásnak az utcán. Vacsora után kibontjuk az ajándékokat és finomságokat majszolgatunk. Együtt az egész család, és senki nem siet sehová, mindenki ráér. Élvezzük egymás társaságát és érezzük a szeretetet a levegőben.



Karácsony napján és másnapján is sok közös programot csinálunk. Amennyiben az idő engedi, szánkózunk, hógolyózunk, korcsolyázunk és nagyokat sétálunk a kutyámmal. Karácsonyi filmeket nézünk, és társasjátékokkal mulatjuk az időt. Erre a néhány napra mintha megállna körülöttünk az idő, megtörténik a varázslat: az ajtón kívül marad minden, amit nem szeretek: a munka, az iskola, a betegség, a gondok és a rohanás.

Tudom, hogy nem lehet egész évben karácsony, de nagyon jó lenne, ha az emberek szívében egy morzsája egész évben megmaradna. Akkor talán jobban odafigyelnénk egymásra, és több időt töltenénk a szeretteinkkel. Akkor talán nem a pénz lenne a legfontosabb dolog a világon. Akkor talán többet nevetnénk, és rámosolyognánk egymásra az utcán. Akkor talán jobb helyé válna ez a világ!

Gábrriel Dávid 5.b

Izsák Imre Általános Iskola